

UWAGA!

Spotkanie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska z Przewodniczącymi Organizacji Zakładowych, Międzyzakładowych i Oddziałowych Regionu - 8 grudnia 2017 r.

Spotkanie odbędzie się

8 grudnia 2017 r.

w sali konferencyjnej w siedzibie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska przy ul. Traugutta 52 w Radomiu.

Początek spotkania o godzinie 10.00.

Proponowana tematyka spotkania:

1. Wybory związkowe na kadencję 2018-2022 w organizacjach zakładowych, międzyzakładowych i oddziałowych Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska.
2. Sprawy bieżące oraz informacja o działalności Zarządu Regionu.
3. Sytuacja w zakładach pracy Regionu.
4. Dyskusja.
5. Poczestunek.

Prosimy o potwierdzenie uczestnictwa w spotkaniu do dnia 1 grudnia 2017 r. u wiceprzewodniczącego ZR Krzysztofa Kośli – tel. 722-394-343 lub w sekretariacie ZR – tel. 483623804.

ZAPROSZENIE

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska zaprasza członków i sympatyków Związku na tradycyjne spotkanie opłatkowe, które odbędzie się **18 grudnia 2017 r.**

w siedzibie ZR. Początek spotkania o godz. 11.00. Gościem ZR będzie JE ks. bp Henryk Tomasik, Ordynariusz Diecezji Radomskiej.

CZYTELNIAR
REGIONALNA

Z REGIONU

XXXII posiedzenie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska kadencji 2014-2018

17.10.2017 r.

Obrazy prowadził przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz, który przywitał zebranych, a następnie przedstawił porządek procedowania, który zatwierdzono po przyjęciu niezbędnych poprawek. Potem wiceprzewodniczący/sekretarz ZR Krzysztof Kośla odczytał uchwały ZR z poprzedniego posiedzenia oraz decyzje Prezydium ZR.

Następnie wiceprzewodniczący Krzysztof Kośla omówił działania Zarządu Regionu oraz podsumował najważniejsze problemy zakładów pracy i związkowców naszego Regionu w okresie od 19 września 2017 r. do 16 października 2017 r. Jego informacje uzupełnił Marek Małysa, który powiadomił członków ZR o utworzeniu nowej organizacji zakładowej w firmie Galvo sp. z o.o. przy ul. Koziennickiej w Radomiu. Liczy już ona 37 członków, a przewodniczącym KZ został wybrany Krzysztof Wasil.

Kolejnym punktem obrad były przygotowania do spotkania Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska z Przewodniczącymi Organizacji Zakładowych, Międzyzakładowych i Oddziałowych Regionu, które odbędzie się 8 grudnia 2017 r. w sali konferencyjnej w siedzibie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska przy ul. Traugutta 52 w Radomiu, oraz tradycyjnego spotkania opłatkowego (18 grudnia).

Podjęto też odpowiednie uchwały finansowe w tej sprawie.

Kolejnym punktem obrad była sytuacja w zakładach pracy Regionu. Dorota Walczak przedstawiła sytuację pracowników Sanepidów (szerzej o tym w dalszej części „Biuletynu”) oraz innych pracowników służby zdrowia, a zwłaszcza kwestię nierówności w podwyżkach dla określonych grup zawodowych.

Potem Dariusz Sobczak omówił problemy pracowników Fabryki Broni, wyjaśniając medialno-propagandowe przekłamania dotyczące 500-milionowego kontraktu na produkcję 53 tys. karabinów, w tym kwestię tego, że kontrakt ma być „odnawiany” co rok, kredyt został zaciągnięty na park maszynowy – a odnowienia może nie być, nawiązał też do braku dialogu związku z prezesem FB, który samowolnie zmienił regulamin i harmonogram pracy oraz nie udziela ustawowo zagwarantowanych informacji Radzie Pracowników, i o zatrudnieniu w FB „30 Misiewiczów” z wysokimi wynagrodzeniami przy jednoczesnym braku certyfikatu dla FB na produkcję najnowocześniejszej broni MSBS.

Adam Słomka omówił sytuację w oświacie (piszemy o tym szerzej w „Biuletynie”), Andrzej Różański w przysuskim „Horteksie”,

(cd. na str. 2)

Z REGIONU

(cd. ze str. 1)

zaś Wojciech Mosiołek przedstawił problemy pracowników Enea Wytwarzanie (d. El. Kozienice), a Stanisław Socha załogi ZGM „Zębiec”. Następnie Marek Kicior i Piotr Klonowski poinformowali zebranych o trudnej sytuacji MPK Radom i jego załogi.

W trakcie posiedzenia ZR został też odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi w imieniu Prezydenta RP kol. Grzegorz Małański, członek NSZZ „Solidarność” pełniący obecnie funkcję wójta gminy Głowaczów.

Posiedzenie Zarządu Regionu

Przewodniczący Zarządu Regionu uhonorowany z okazji Święta Niepodległości

Przewodniczący Zarządu Regionu Zdzisław Maszkiewicz został 11 listopada br. uhonorowany dyplomem starosty szydłowieckiego Włodzimierza Górlickiego – „za wierność ideałom „Solidarność”, za zaangażowanie i dbałość o sprawy ludzi pracy i ich potrzeby, za świadectwo i osobisty przykład wychowania młodego pokolenia w duchu patriotyzmu i pamięci o naszej historii. Za troskę o dobro wspólne jakim jest Polska” czytamy w treści dyplomu.

Pionki 2017-11-11

Obchody 33. rocznicy śmierci bł. Ks. Jerzego Popiełuszki

19 października w Sanktuarium bł. ks. Jerzego Popiełuszki przy parafii św. Stanisława Kostki w Warszawie związkowcy „Solidarność” z całej Polski upamiętnili 33. rocznicę śmierci swojego kapelana. Na rocznicowej mszy świętej obecna była delegacja Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska w składzie Kazimierz Staszewski i Marek Kicior wraz z poczem sztandarowym ZR – Wiesław Rychter, Marian Byzdra, Jan Król, oraz poczty: KZ w MPK Radom, KZ w Mesko o. Pionki (d. „Pronit”), KZ Termowent Radom, TKK Pionki.

Nabożeństwo pod przewodnictwem biskupa pomocniczego Archidiecezji Warszawskiej Piotra Jareckiego rozpoczęło bicie dzwołu „Jerzy”, znajdującego się nieopodal grobu męczennika. W homilii bp Jarecki przypomniał, że w swoich naukach ks. Jerzy zalecał, byśmy nigdy nie zawierali niedozwolonych kompromisów. Wierni oddali hołd znajdującym się w świątyni relikwium błogosławionego.

Przez cały dzień wartę honorową przy grobie męczennika pełniły poczty sztandarowe z „Solidarność”.

Obchody Narodowego Święta Niepodległości – 2017.11.11.

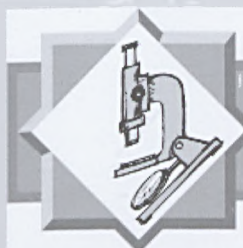
- 9.11.2017 r. – Szydłowiec. Przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz wraz z poczem sztandarowym ZR (w składzie Wiesław Rychter, Marian Byzdra, Jan Król) oraz przewodniczący NSZZ Solidarność Rolników Indywidualnych Ziemia Radomska Tomasz Świtka wzięli udział w uroczystościach rocznicowych w PSP im. WOP w Szydłowcu.

- 11.11.2017 r. – Radom. Wiceprzewodniczący ZR Andrzej Wójcicki, wraz z poczem sztandarowym ZR w składzie: Wiesław Rychter, Marian Byzdra, Jan Król, wzięli udział w uroczystościach NSN w Kościele Garnizonowym w Radomiu.

- 11.11.2017 r. Pionki delegacja NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska – przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz, Mariusz Trzmielewski, Józef Monkosa, Marian Zaręba, Marek Kuc, Zofia Sekuła, Zbigniew Dziubasik oraz poczty sztandarowe TKK Pionki i KZ w Mesko o. Pionki (d. „Pronit”) wzięli udział w uroczystościach rocznicowych.

- 11.11.2017 r. – Mariówka. Na uroczystościach rocznicowych zorganizowanych przez dr. Ryszarda Roszczyka nasz Związek reprezentowali: przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz, Józef Monkosa, Marek Kuc, Maria Górka, ks. kan. Stanisław Sikorski.

- 11.11.2017 r. – Drzewica. Tego dnia odbyło się uroczyste wprowadzenie relikwii bł. ks. Jerzego Popiełuszki, Patrona NSZZ „Solidarność”, do kościoła pw. Św. Łukasza w Drzewicy, a następnie obchody NSN na Placu Wolności w Drzewicy. W uroczystościach udział wzięli: przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz, Józef Monkosa, Marek Kuc, Waldemar Szymański, członkowie KZ w drzewickim Gerlachu/Gerpolu.

Z SANEPIDU

Jurgiel ci to czy Pinokio - czyli komu rośnie nos

Minister Rolnictwa ucisza „Solidarność” !!!

Prace nad ustawą o Państwowej Inspekcji Żywności i ustawą przepisy wprowadzające ustawę o Państwowej Inspekcji Żywności mimo wyraźnego wycofania ich z procedowania i zawieszenia prac nad nimi wciąż trwają. Tym samym bezpieczeństwo polskiej żywności i jej konsumentów staje kolejny raz pod znakiem zapytania.

W czasie rozmów przedstawiciele Związku Zawodowego „Solidarność” i Rządu uzgodniono, że tym projektem należy się dobrze przyjrzeć, wprowadzić zmiany mające na celu zabezpieczenie dobra konsumenta, krótko mówiąc - **ten kto produkuje, nie może sam siebie nadzorować i zapewniać, że dobrze produkuje, a nadzór nad bezpieczeństwem żywności powinien sprawować organ odpowiedzialny za zdrowie konsumentów - Minister Zdrowia.**

Konsument żywności to człowiek. Żywność dla zwierząt nazywana jest zaś karmą, paszą. I jakby tego było mało, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi Krzysztof Jurgiel na spotkaniu w Warszawie w Centrum Partnerstwa Społecznego „Dialog” w trakcie posiedzenia Zespołu problemowego RDS ds. usług publicznych w październiku br. przedstawił informację na temat projektu ustawy o Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności. Minister poinformował, że projektowana ustawa wejdzie w życie od 1 stycznia 2019 r. Prace nad nią trwają już od 12 lat i on ma pozwolenie oraz akceptację Pani Premier i Rządu do przeprowadzenia tej reformy i żadne protesty nic nie pomogą. PiS ma to zapisane w programie wyborczym i teraz ten zapis realizuje. NIK też wydała zalecenia by utworzyć nową inspekcję.

Jak jest naprawdę? Zupełnie inaczej.

Po pierwsze - Jurgiel tylko przesunął termin wejścia w życie tej ustawy „bo się nie wyrobią”. Po drugie – 12 lat to trwa walka Ministerstwa Rolnictwa o zdobycie władzy nad producentami żywności, bo ich „gnębią” kontrole, by wreszcie mogli produkować co chcą, bez żadnego nadzoru. Sami zaorzą, sami zasieją, sami zadbają by dobrze wyrosło (posypią czym się da), sami zbiorą, sami przetworzą, sami wyprodukują i sami skontrolują produkt gotowy do sprzedaży i to samo i sami zrobią z produktami dla zwierząt. Ocenę zdrowotną ziarna dla zwierząt jako karmy i ziarna dla ludzi do przetworstwa na np. chleb wyda i zagwarantuje Ministerstwo Rolnictwa.

Po trzecie – pozwolenie i akceptacja są, ale w zakresie połączenia swoich inspekcji podległych pod Ministerstwo Rolnictwa i nie ma zgody na inny kształt tej ustawy. Póki co ma być ona konsultowana i wnoszone do niej poprawki. Więc tak naprawdę akceptacji Pani Premier nie ma! Ktoś tu chyba kłamie, nie wiem kto?

Po czwarte – PiS ma i inne rzeczy zapisane w programie wyborczym, a ich nie realizuje, np.: powrót do „pionu” czyli pod Ministerstwo Zdrowia Państwowej Inspekcji Sanitarnej w całości, z jej zadaniami i finansowaniem. Dlaczego tego zadania nie realizuje, a realizuje inne?

Po piąte – w raporcie NIK-u nie ma zastrzeżeń co do nadzoru nad żywnością sprawowanego przez Państwową Inspekcję Sanitarną, a wręcz przeciwnie - zapisane są niedociągnięcia, zalecenia i uwagi co do działań prowadzonych przez służby podległe Ministerstwu Rolnictwa i Rozwoju Wsi!

Po szóste – i chyba najważniejsze - wiele do życzenia pozostawia sposób zachowania Ministra. Na spotkaniu był obecny Główny Inspektor Sanitarny – Marek Posobkiewicz. Jurgiel zaprotestował, gdy chciał zabrać głos pan Posobkiewicz - po prostu nie dopuścił go do głosu, twierdząc, że nie ma upoważnienia od Pani Premier do przedstawiania innego zdania niż ma Pani Premier, Rząd i on. Nawet poprosił o 10 minut przerwy by Marek Posobkiewicz zadzwonił do Pani Premier i spytał czy pozwoli mu na prezentowanie innego zdania niż ma Rząd w tej sprawie, czyli zgody na utworzenie Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i zabranie zadań z Inspekcji Sanitarnej.

Przedstawiciele Pracodawców również się wypowiedzieli i chyba tylko po to, by usłyszeć od Ministra Rolnictwa, że przy GIS-ie tak mówią, bo mają jakieś układy, układziki i będą stać po stronie GIS, boją się mówić źle, ale Ministra Jurgiela to nie interesuje, ustawę wprowadzi i już (sic !).

W sumie ów dialog wyglądał tak, jakby „obraz gadał do dziada” (popr. red.). Zebrani mówili swoje, a Jurgiel swoje. **Stwierdził, że w Ministerstwie Rolnictwa pracowali nad tym projektem wybitni specjaliści i projekt jest bardzo dobry, a związek zawodowy „Solidarność” powinien się zająć tylko sprawami pracowniczymi. Powiedział do mnie (wieloletniego pracownika i przedstawiciela Związku Zawodowego „Solidarność”), że ja na pewno nie jestem specjalistą w tej dziedzinie i nie powinnam się wypowiadać w sprawach merytorycznych, a dbać tylko o sprawy pracownicze. Związek może sobie protestować i na nic się to nie zda (!!!).**

Jurgiel był również zdziwiony, że tu (w RDS) jest taki dialog prowadzony. Odpowiedział na zarzuty, że utworzył sobie RDS w swoim ministerstwie. Nie wiedział, że takie sprawy są tu w RDS omawiane. On sobie utworzył przy swoim Ministerstwie Radę Dialogu powołaną tylko z instytucji jemu podległych, przedstawiciele Ministerstwa zdrowia tam nie ma, a to Ministrowi Zdrowia zabiera się zadania.

Można było odnieść wrażenie, że Jurgiel zagrał na nosie wszystkim. Dał dobitnie do zrozumienia, że możemy sobie protestować i jako pracownicy, pracodawcy i jako „Solidarność”, a on i Rząd i Pani Premier zrobi swoje. Ustawa wejdzie i tyle. Posłowie będą decydować a nie my tam na RDS zebrani. Na nic nasze protesty.

Głównie co uderzyło zebranych, to jego pewność siebie, nieszanowanie rozmówcy, arogancja, buta i żeby nie powiedzieć chamstwo w stosunku do osób zabierających głos. Wydawać by się mogło, że Minister winien reprezentować wysoki poziom, mieć szacunek i szacunek okazywać. Zaproszeni to nie była „kupa kolesiów z ulicy”. Wynioskować można, że rozmowy, działania i tak duże zaangażowanie w tej sprawie wykazywane prowadzone przez władze związku „Solidarność” były według Jurgiela niczym. Mówił, że „Sanepid” wciąż się buntuje, ale to nic, on ma przyzwolenie Pani Premier i Rządu na utworzenie tej Inspekcji i ją wprowadzi. Powiedział to dobitnie.

Sekcja Krajowa Pracowników Stacji Sanitarno-Epidemiologicznych NSZZ „Solidarność” ze mną na czele nie dopuści do wprowadzenia tej ustawy w proponowanym kształcie. Nie poddamy się i wciąż będziemy walczyć, by „mądre” pomysły wybić z ministerialnych głów.

Nie ma i nie będzie zgody naszej i Komisji Krajowej „Solidarność” na pozbawienie ludzi – konsumentów żywności bezpiecznego nadzoru.

Dorota Walczak
Przewodnicząca
Sekcji Krajowej Pracowników
Stacji Sanitarno-Epidemiologicznych
NSZZ „Solidarność”

(tytuły, wytyłuszczenia, skróty oraz brak tytułów grzecznościowych dla ministra J. pochodzą od Redakcji)

11 listopada - Narodowe Święto Niepodległości

Krótką historią

W historii dzień 11 listopada 1918 roku zapisał się przede wszystkim jako symboliczna data zakończenia I Wojny Światowej. Jednak w Polsce ma on dodatkowe, szczególne znaczenie - jest on rocznicą odzyskania Niepodległości. 11 listopada, świętem państwowym został ustanowiony dopiero jednak w 1937 roku.

Z powodu panującej sytuacji politycznej oraz przedłużającej się okupacji kraju (najpierw niemieckiej, a później radzieckiej) w czasie II wojny światowej obchodzenie tego dnia było surowo zabronione. W okresie PRL (1945 - 89) zrobiono wiele, by wymazać datę 11 listopada 1918 z pamięci Polaków. Wmawiano im, że niepodległość Polska uzyskała dzięki Rosji Radzieckiej i Leninowi. Odnoszono się też do daty 22 lipca, czyli manifestu PKWN z 1944 roku. Przywrócenie obchodów 11 listopada oraz ustanowienie go dniem wolnym od pracy nastąpiło dopiero drogą ustawy sejmowej w 1989 roku.

Pierwsza wojna światowa stanowiła upragniony moment do wyzwolenia kraju. Po klęskach kolejnych powstań uświadomiono sobie, że tylko konflikt na skalę światową przyniesie upragnioną wolność. Pierwsze szanse do odzyskania niepodległości pojawiły się już w 1916 roku. Władze Państw Centralnych szukając poparcia wśród ludności polskiej wydały akt, który przeszedł do historii jak tzw. Akt 5 Listopada. Gwarantował on Polakom powstanie samodzielnego Królestwa Polskiego, jednak bez określenia konkretnego przebiegu granic i daty ewentualnego powstania. W grudniu 1916 roku za niepodległością Polski opowiedział się parlament Włoch, a na krótko przed rewolucją lutową car Mikołaj II zapowiedział stworzenie zjednoczonej Polski w unii z Rosją. W styczniu następnego roku (czyli zaraz przed przystąpieniem Stanów Zjednoczonych do wojny) za niepodległością Polski w swoim orędziu wypowiedział się prezydent USA Thomas Woodrow Wilson.

Czynnikami ułatwiającymi odzyskanie niepodległości były wydarzenia w Niemczech. Po abdykacji cesarza Wilhelma II sytuacja gwałtownie się zmieniła. W Kilonii i Berlinie dochodziło do coraz częstszych zamieszek, a niemieccy żołnierze nie otrzymywali już rozkazów od dowództwa. Brak odgórnych poleceń dla wojsk stacjonujących w Warszawie i całym kraju, skutkowało spontanicznym tworzeniem przez żołnierzy Komitetów Robotniczych. W tym czasie na ziemiach polskich istniały już pierwsze struktury polskiej państwowości. Na terenach wszystkich zaborów zostały powołane lokalne ośrodki władzy polskiej - lewicowy rząd Ignacego Daszyńskiego w Lublinie, Polska Komisja Likwidacyjna Wincentego Witosa w Krakowie, Rada Narodowa na Śląsku Cieszyńskim oraz poznańska Naczelna Rada Ludowa, w której działał m.in. Wojciech Korfański. W samej Warszawie funkcjonowała Rada Regencyjna.

Pierwszą próbą powołania władzy ogólnokrajowej było proklamowanie powstania w nocy z 6 na 7 listopada 1918 r. w Lublinie Tymczasowego Rządu Ludowego Republiki Polskiej, w którym stanowisko premiera objął socjalista Ignacy Daszyński, jeden z najwybitniejszych polityków dwudziestolecia międzywojennego. W wydanym 7 listopada 1918 r. manifestem rząd proklamował utworzenie Polskiej Repu-

Solidarność

bliki Ludowej i zapowiedział szybkie zwołanie Sejmu Ustawodawczego, a ponadto ogłosił projekt szeregu radykalnych reform społecznych. 10 listopada na dworcu kolejowym w Warszawie pojawił się, witany entuzjastycznie, uwolniony z twierdzy w Magdeburgu Józef Piłsudski. Jego reputacja i doświadczenie militarne wzbudzały zaufanie i dawały nadzieję na sprawne wyzwolenie kraju.

Piłsudski postanowił sprowadzić do Warszawy lubelski rząd Daszyńskiego, choć wiedział, że „nie ma stronnictwa, czy partii, która by mogła powiedzieć, że własnymi siłami da radę wszystkim trudnościom”. Z tego powodu uznał za konieczne włączenie w skład rządu przedstawicieli także innych stronnictw. Nie było to jednak łatwe, ponieważ Piłsudski kojarzony był, przede wszystkim z działalnością w Polskiej Partii Socjalistycznej. Dochodziło do napięć na linii Piłsudski - endecja. Jedną z pierwszych decyzji przyszłego Marszałka Polski było zagwarantowanie niemieckim żołnierzom bezpiecznego powrotu do objętej rewolucją ojczyzny. Po trzech dniach w dawnym Królestwie Polskim po wojskach niemieckich nie było już śladu.

11 listopada 1918 r., działając na prośbę Rady Regencyjnej, Józef Piłsudski objął dowództwo nad podporządkowaną jej od października Polską Siłą Wojskową. Do dziś świętujemy ten dzień jako symboliczną datę odzyskania niepodległości przez Polskę, chociaż dążenie do niezależności było procesem stopniowym.

DOKUMENTY

1918 listopad 11, Warszawa
- Dekret Rady Regencyjnej do narodu polskiego o przekazaniu władzy wojskowej Józefowi Piłsudskiemu

Wobec grożącego niebezpieczeństwa zewnętrznego i wewnętrznego, dla ujednostajnienia wszelkich zarządzeń wojskowych i utrzymania porządku w kraju, Rada Regencyjna przekazuje władzę wojskową i naczelną dowództwo wojsk polskich, jej podległych, Brygadierowi Józefowi Piłsudskiemu. Po utworzeniu Rządu Narodowego, w którego ręce Rada Regencyjna, zgodnie ze swymi poprzednimi oświadczeniami, zwrzchnię władzę państwową złoży, Brygadier Józef Piłsudski władzę wojskową, będącą częścią zwierzchniej władzy państwowej, temuż Rządowi Narodowemu zobowiązuje się złożyć, co stwierdza podpisaniem tej odezwę.

Podpisano: Aleksander Kakowski, Józef Ostrowski, Zdzisław Lubomirski, Józef Piłsudski

1918 listopad 14, Warszawa - Pismo Rady Regencyjnej do Naczelnego Dowódcy Wojsk Polskich Józefa Piłsudskiego składającego w jego ręce władzę państwową

Do Naczelnego Dowódcy Wojsk Polskich Józefa Piłsudskiego. Stan przejściowy podziaku zwierzchniej władzy państwowej, ustanowiony odezwą z dnia 11 listopada 1918 roku, nie może trwać bez szkody dla powstającego Państwa Polskiego. Władza ta powinna być jednolita. Wobec tego, kierując się dobrem Ojczyzny, postanawiamy Radę Regencyjną rozwiązać, a od tej chwili obowiązki nasze i odpowiedzialność względem narodu polskiego w Twoje ręce, panie Naczelnego Dowódcy, składamy do przekazania Rządowi Narodowemu.

Podpisano: Aleksander Kakowski, Zdzisław Lubomirski, Józef Ostrowski

BIULETYN

Solidarność

ZE SŁUŻBY ZDROWIA

Komunikat NSZZ „Solidarność” w sprawie sytuacji w służbie zdrowia

Po posiedzeniu Rady Dialogu Społecznego w dniu 11 października br., w związku z sytuacją w służbie zdrowia, NSZZ „Solidarność” niezmiennie i po raz kolejny zwraca uwagę na konieczność systemowego zwiększenia nakładów na ochronę zdrowia w Polsce, tak by zapewnić powszechny dostęp pacjentów do opieki zdrowotnej. Związek podkreśla również, że fundamentem budowy sprawnego i przejrzystego systemu ochrony zdrowia w Polsce musi być kontrola wydatkowania środków.

NSZZ „Solidarność” podtrzymuje wyrażane wcześniej stanowisko, że pilnej nowelizacji wymaga ustawa z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących tak zawody medyczne jak również zawody niemedyczne. Zmiana ustawy musi objąć wszystkie grupy zawodowe w systemie ochrony zdrowia i musi zapewnić sprawiedliwy wzrost wynagrodzeń. Tylko taka nowelizacja, przy respektowaniu zasad dialogu społecznego pomiędzy stroną rządową a stroną społeczną Rady Dialogu Społecznego, pozwoli zachować pokój społeczny wśród pracowników tego sektora.

Ponadto, Związek apeluje o podnoszenie wynagrodzeń w sposób solidarny. W związku z tym po raz kolejny postulujemy podniesienie wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej o co najmniej 11,2%.

**Piotr Duda Przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”
Maria Ochman Przewodnicząca Sekretariatu Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność”**

**Stanowisko nr 2
Walnego Zebrania Delegatów Krajowej Sekcji Służby Zdrowia NSZZ „Solidarność” w sprawie oceny funkcjonowania ustawy z dnia 8 czerwca 2017r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych**

Rabka, 2017-10-27
Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Służb Zdrowia NSZZ „Solidarność” ocenia, że ustawa o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne w podmiotach leczniczych wywołała bardzo dużą falę niezadowolonych, skonfliktowała grupy zawodowe między sobą a także środowiska pracowników z pracodawcami. Głównymi przyczynami tego stanu rzeczy są:

- przyjęcie przez ustawodawcę błędnego założenia, że bezpieczeństwo zdrowotne jest zapewniane nie poprzez działalność leczniczą podmiotów leczniczych, ale wyłącznie przez jednostkowe czynności pracowników wykonujących zawody medyczne,
- wykluczenie z regulacji ustawowej części zawodów medycznych,
- brak precyzyjnej definicji zawodu medycznego, prowadzący do niedopuszczalnej swobody interpretacyjnej,
- nierówne traktowanie pracowników niemedycznych w stosunku do medycznych,
- znikoma wielkość lub wręcz brak wzrostów wynagrodzeń większości pracowników, przy jednoczesnym propagowaniu przez stronę rządową informacji o znaczących podwyżkach w służbie zdrowia,
- długa perspektywa dochodzenia do pełnych, zaplanowanych wzrostów,

- niewskazanie źródeł finansowania wzrostów wynagrodzeń,

- incydentalny charakter regulacji.

Ustawa nie stwarza żadnych przywilejów dla środowisk służby zdrowia, a jedynie ma za zadanie przeciwdziałać zjawisku ciągle zwiększającego się dystansu między zarobkami w tej branży, a poziomem płac w gospodarce narodowej. Zastosowane rozwiązanie nie pozwala na realizację tego celu w sposób trwały i wystarczający. Pracownicy służby zdrowia czują się oszukani i poniżeni. Podmioty lecznicze, targane wewnętrznymi konfliktami, wywołanymi przez ustawę, doznają obniżenia sprawności funkcjonalnej. W efekcie ustawa zamiast zwiększyć bezpieczeństwo zdrowotne może doprowadzić do odwrotnego efektu;

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Służby Zdrowia NSZZ „Solidarność” ocenia, że frustracja środowisk pracowniczych w ochronie zdrowia jest w pełni uzasadniona i może doprowadzić do dużych problemów społecznych. To skutek prowadzenia przez Ministerstwo Zdrowia polityki wspierania egoizmów grupowych, która przeczy solidaryzmowi społecznemu - jednemu z głównych założeń programowych Prawa i Sprawiedliwości.

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Służby Zdrowia NSZZ Solidarność domaga się pilnej nowelizacji ustawy w celu wyeliminowania wskazanych wyżej wadliwości.

Uzasadnienie:

Zdeprecjonowano rolę pracowników niewykonujących zawodów medycznych w oparciu o argumentację, że wyłącznie od pracowników medycznych zależy poziom bezpieczeństwa zdrowotnego. Należy podkreślić, że bezpieczeństwo zdrowotne jest realizowane poprzez działalność leczniczą, prowadzoną głównie przez podmioty lecznicze. Ustawa o działalności leczniczej reguluje to w sposób bardzo wyraźny określając, że podmioty lecznicze mają spełniać szereg wymogów. Jednym z nich jest wykonywanie świadczeń zdrowotnych przez pracowników wykonujących zawody medyczne, ale wg odpowiednich standardów, zapewnianych w dużej mierze przez pracowników niemedycznych. Dlatego nieusprawiedliwione jest pomijanie roli zawodów niemedycznych w zapewnieniu sprawności funkcjonalnej podmiotów leczniczych. Konsekwencją tego jest naruszenie zasady równego traktowania (art. 32 Konstytucji RP) i w dalszej kolejności niezgodność z art. 183a Kodeksu pracy w zakresie dyskryminowania pośredniego.

Ustawa o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych przeczy (w zakresie nierównego traktowania pracowników medycznych i niemedycznych):

- zapisom art. 62-65 ustawy o działalności leczniczej, przyznającym wszystkim grupom pracowników jednakowe uprawnienia płacowe,
- przepisom wykonawczym do ustawy o działalności leczniczej, w których Minister Zdrowia ustanawia dla wszystkich grup zawodowych wymogi kwalifikacyjne,
- przepisom wykonawczym do ustawy o działalności leczniczej regulującym warunki wynagradzania wszystkich pracowników jednostek budżetowych.

Z kompletnie niezrozumiałych powodów w załączniku do ustawy pominięto część zawodów medycznych, co skutkuje tym, że nie są one objęte regulacją nawet w tak słabym stopniu, jak pracownicy niewykonujący zawodów medycznych. To powoduje, że tytuł ustawy nie odpowiada jej treści, powinien odnosić się do części zawodów medycznych. Podkreślenia też wymaga fakt, że nie ma, ustawy o zawodach medycznych, ani też jakiegokolwiek precyzyjnej definicji zawodów medycznych, a właśnie na tym pojęciu oparto całą konstrukcję. To wywołuje liczne spory interpretacyjne i odmienności w stosowaniu przepisu. Ponadto dla wykonujących zawody medyczne istotną część obowiązków polega na wykonywaniu czynności porównywalnych wobec tych, jakie wykonują pracownicy innych kategorii.

Nierówne traktowanie pracowników niemedycznych w stosunku do medycznych skutkuje pogorszeniem sytuacji tych pierwszych,

(cd. na str. 6)

BIULETYN

Z SŁUŻBY ZDROWIA

(cd. ze str. 5)

odbierając im prawo nabyte do zrównoważonego wzrostu wynagrodzeń. Dotychczas podwyżki w ramach jednej puli były przyznawane wszystkim pracownikom, teraz preferencyjne warunki są zarezerwowane dla pracowników medycznych i przy ograniczonej liczbie środków zmniejszają szanse niemedycznych, dla których ewentualne wzrosty wynagrodzeń są realizowane, a za to podlegają wolne środki po przyznaniu podwyżek w zawodach medycznych.

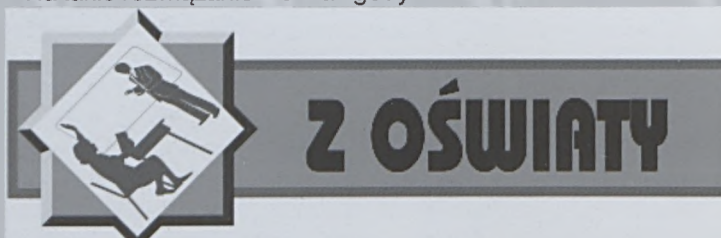
W praktyce dla wielu pracowników podwyżki są znikome, lub wręcz pozorowane. Podnosi się wynagrodzenia zasadnicze, ale do pułapu, który i tak nie powoduje przekroczenia krajowej płacy minimalnej, lub przesuwają się jedynie środki z dodatków kwotowych do wynagrodzeń zasadniczych. Dodatkowo następuje zderzenie doświadczeń pracowników służby zdrowia z przekazem publicznym ze strony Ministerstwa Zdrowia, w którym pomija się fakt, że podwyżki nie dotyczą wszystkich kategorii zatrudnionych, a za to podkreślając prognozowany skutek finansowy w ciągu 10 lat sugeruje się, że wzrosty są pokaźne. Ten wizerunkowy zabieg potęguje w środowiskach służby zdrowia falę niezadowolenia i buntu.

Ustawa nie gwarantuje środków finansowych na dokonywanie w kolejnych latach podwyżek. Ta okoliczność stwarza ryzyko pogorszenia sytuacji finansowej podmiotów leczniczych i konfliktuje pracowników z pracodawcami, na których przerzuca ciężar odpowiedzialności.

Przy istniejącej i pogłębiającej się nieuzasadnionej dysproporcji w wynagrodzeniach zaprojektowano długi okres dochodzenia do racjonalizacji struktury wynagrodzeń. Pracownicy nie akceptują takiego podziału środowisk, zgodnie z którym jedni są beneficjentami poprawy już teraz, a innym każe się czekać, aż „wybrani” zostaną zaspokojeni. To tylko pogłębia poczucie niesprawiedliwości.

W założeniach ustawa miała mieć charakter rozwiązania systemowego, porządkującego na stałe sferę wynagrodzeń w służbie zdrowia. W toku procesu legislacji zmieniono charakter regulacji na rozwiązanie incydentalne. Zatrzymanie mechanizmu wzrostu na 2021 r. świadczy o przyzwoleniu, aby w długiej perspektywie płace w służbie zdrowia znów rażąco odbiegały od sytuacji na rynku pracy poza branżą.

Na takie rozwiązanie nie ma zgody.

Z OŚWIATY

KOMUNIKAT

Krajowej Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” z obrad Prezydium Rady KSOiW w dniach 26-27 października 2017 r. w Poznaniu

Obrady Prezydium KSOiW NSZZ „Solidarność” w Poznaniu zdominowały dwa tematy: aktualny status przeprowadzanych zmian w prawie oświatowym oraz sytuacja w szkolnictwie zawodowym powiązana z wprowadzaną reformą.

Prezydium KSOiW NSZZ „Solidarność” kieruje do Pani Premier Beaty Szydło pismo, w którym wyraża swoje oburzenie dotyczące odwołania spotkania ze stroną społeczną. Jest ono konsekwencją napiętej atmosfery panującej wśród naszych członków oraz przyjętego stanowiska Komisji Krajowej popierającego postulat Krajowej Sekcji Oświaty.

Debata dotycząca szkolnictwa zawodowego odbyła się w Centrum Kształcenia Zawodowego i Usta-

BIULETYN

Solidarność

Pielgrzymki NSZZ „Solidarność”

Ziemia Radomska do Ziemi Świętej

oraz „Pielgrzymka Niepodległości” do Włoch

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska ogłasza, że organizowane są dwie pielgrzymki związkowe:

- **pielgrzymka do Ziemi Świętej. Termin: 15.01. - 21.01.2018 r.**

Cena: 1100pln + 350\$. Dodatkowe opłaty: 150\$- płatne na miejscu w Izraelu; 45 pln – transport na lotnisko.

- **„Pielgrzymka Niepodległości” do Włoch RZYM – MONTE CASINO. Termin 14 – 21.05.2018 r.** Cena: 1165PLN+200EUR

Zapisy przyjmuje Jerzy K. Kaczkowski - koordynator pielgrzymki, tel. kontaktowy 602304911. Chętnych do wyjazdu - zwłaszcza na pielgrzymkę do Ziemi Świętej prosimy o jak najszybszy kontakt z koordynatorem. Szczegółowy program pielgrzymek na stronie internetowej Zarządu Regionu: <http://www.solidarnosc.radom.net>

wicznego w Poznaniu z udziałem zaproszonych dyrektorów publicznych szkół zawodowych z Wrocławia i Lublina.

Podczas dyskusji podniesiono najbardziej niepokojące problemy, wymagające pilnej regulacji, tj:

- doradztwo zawodowe uwzględniające odpowiednie spojrzenie młodzieży i rodziców na szkoły zawodowe;
- nakłady przeznaczane na szkoły zawodowe ze szczególnym zwróceniem uwagi na środki pochodzące z regionalnych programów operacyjnych;
- regulacje prawne dotyczące KKZ przy wykorzystaniu metody e-learningu;
- braki dotyczące kadry nauczycieli praktycznej nauki zawodu: ze zwróceniem uwagi na poziom wynagrodzeń wszystkich nauczycieli;
- uszczegółowienie zapisów prawnych dotyczących systemu zapewniania jakości, podstaw programowych czy definicji oddziały w placówce zawodowej oraz odpowiedniego nadzoru nad szkołami niepublicznymi.

APEL

Rady Krajowej Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” do Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” z dnia 19 października 2017 r. o wsparcie realizacji postulatów Krajowej Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność”, dotyczących zmiany systemów wynagrodzeń nauczycieli, pracowników administracji i obsługi w szkołach i placówkach oświatowych oraz wzrostu wynagrodzeń pracowników kuratoriów oświaty

Rada Krajowej Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” domaga się wsparcia realizacji poniższych postulatów:

1. powiązania systemu wynagradzania nauczycieli zatrudnionych we wszystkich typach szkół i placówek z przeciętnym wynagrodzeniem w gospodarce narodowej. Uważamy za konieczne wprowadzenie podwyżki wynagrodzeń dla nauczycieli wszystkich stopni awansu zawodowego w wysokości co najmniej 15 % od 1 stycznia 2018 r.
2. zmiany systemu wynagradzania pracowników administracji i obsługi przez zmianę:
 - niekorzystnych dla nich zapisów w rozporządzeniu ws. wynagradzania pracowników samorządowych,
 - zmianę w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę poprzez dopisanie pkt 5: „dodatku stażowego” do art. 6 ust.5 jako składnika, którego nie uwzględnia się przy obliczaniu wysokości wynagrodzenia pracownika.
3. podwyżki wynagrodzeń pracowników nadzoru pedagogicznego zatrudnionych w kuratoriach oświaty.

Rada KSOiW NSZZ „Solidarność” oświadcza, że dotychczasowe działania mające na celu realizację w/w postulatów nie przyniosły oczekiwanych efektów i wyraża przekonanie, że jedynie wsparcie Komisji Krajowej daje szansę na ich realizację.

KOMUNIKAT

Krajowej Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” z obrad nadzwyczajnej Rady KSOiW w dniu 19 października br. w Warszawie

Rada KSOiW NSZZ „Solidarność” domaga się zwiększenia nakładów na oświatę, co najmniej 15-
(cd. na str. 8)

Solidarność

WYBORY ZWIĄZKOWE NA KADENCJĘ 2018-2022

Uchwała nr 01/05/2017

Zarządu Regionu Ziemia Radomska NSZZ „Solidarność” z dnia 16.05.2017 r. w sprawie powołania składu Regionalnej Komisji Wyborczej na kadencję 2018-2022

W celu zorganizowania wyborów statutowych władz Związku w Regionie Ziemia Radomska na kadencję 2018-2022 Zarząd Regionu powołuje Regionalną Komisję Wyborczą w składzie:

1. Zdzisław Maszkiewicz – Przewodniczący RKW
2. Marek Kicior
3. Zofia Sekuła
4. Krzysztof Kośla
5. Adam Słomka
6. Jadwiga Poźniak
7. Andrzej Wójcicki
8. Jerzy Krzysztof Kaczkowski
9. Marek Małyś
10. Wiesław Wabik
11. Józef Witczak

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia. Jednocześnie traci moc Uchwała Nr 01/09/2013 z dnia 23 września 2013 r.

Uchwała nr 02/05/2017

Zarządu Regionu Ziemia Radomska NSZZ „Solidarność” z dnia 16.05.2017 r. w sprawie powołania Pełnomocników RKW w oddziałach Terenowych na Kadencję 2018-2022

1. Tadeusz Wach – Zwoleń
2. Wojciech Dziółko – Lipsko
3. Łukasz Celejewski – Grójec, Warka
4. Tomasz Głuch – Szydłowiec
5. Józef Monkosa – Pionki

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uchwała nr 03/05/2017

Zarządu Regionu Ziemia Radomska NSZZ „Solidarność” z dnia 16.05.2017 r. w sprawie ustalenia klucza wyborczego na kadencję 2018-2022

Zarząd Regionu na podstawie Ordynacji Wyborczej NSZZ „Solidarność” postanawia uchwalić obowiązujące na kadencję 2018 – 2022 zasady wyborów delegatów na Walne Zebranie Delegatów Regionu w sposób następujący:

1. Liczba Delegatów na WZDR jest zmienna. Liczbę delegatów uprawnionych do udziału w kolejnym zwołanym WZDR w kadencji 2018-2022 ustala Regionalna Komisja Wyborcza przed jego zwołaniem.
 2. Delegaci wybierani są proporcjonalnie do liczby członków organizacji związkowych uprawnionych, tworzących okręgi wyborcze.
 3. Minimalną wielkość okręgu wyborczego ustala się na 41 członków związku. Liczbę członków związku przypadających na 1 mandat delegata ustala się na 80.
 4. Szczegółowe proporcje (klucz wyborczy) wg którego wybierani są delegaci na WZDR określa się następująco:
 - 41 – 80 członków związku – 1 mandat delegata
 - 81 – 160 członków związku – 2 mandaty
 - 161 – 240 członków związku – 3 mandaty
 - 241 – 320 członków związku – 4 mandaty
 - 321 – 400 członków związku – 5 mandatów
 - 401 – 480 członków związku – 6 mandatów
 - 481 – 560 członków związku – 7 mandatów
 - 561 – 640 członków związku – 8 mandatów
- i dalej na każde rozpoczęte 80 członków związku – 1 delegat.

5. Organizacje związkowe stanowiące naturalny okręg – liczą 41 i więcej członków związku nie mogą łączyć się w celu dokonania wyboru delegatów przez elektorów.

6. Organizacje związkowe, które nie stanowią naturalnego okręgu – liczące mniej niż 41 członków związku – wybierają elektorów z zachowaniem proporcji: 1 elektor na 5 członków związku wg następującego klucza liczbowego:

- do 10 członków związku – 2 elektorów
- 11 - 15 członków związku – 3 elektorów
- 16 - 20 członków związku – 4 elektorów
- 21 - 25 członków związku – 5 elektorów
- 26 - 30 członków związku – 6 elektorów
- 31 - 35 członków związku – 7 elektorów
- 36 - 40 członków związku – 8 elektorów
- 321 – 400 członków związku – 5 mandatów
- 401 – 480 członków związku – 6 mandatów
- 481 – 560 członków związku – 7 mandatów
- 561 – 640 członków związku – 8 mandatów

i dalej na każde rozpoczęte 80 członków związku – 1 delegat.

5. Organizacje związkowe stanowiące naturalny okręg – liczą 41 i więcej członków związku nie mogą łączyć się w celu dokonania wyboru delegatów przez elektorów.

6. Organizacje związkowe, które nie stanowią naturalnego okręgu – liczące mniej niż 41 członków związku – wybierają elektorów z zachowaniem proporcji: 1 elektor na 5 członków związku wg następującego klucza liczbowego:

- do 10 członków związku – 2 elektorów
- 11 - 15 członków związku – 3 elektorów
- 16 - 20 członków związku – 4 elektorów
- 21 - 25 członków związku – 5 elektorów
- 26 - 30 członków związku – 6 elektorów
- 31 - 35 członków związku – 7 elektorów
- 36 - 40 członków związku – 8 elektorów

7. Organizacje związkowe liczące mniej niż 41 członków powinni w drodze porozumienia samodzielnie utworzyć okręgi łączone z uwzględnieniem poniższych zasad:

- a) w wyniku porozumienia powinien powstać okręg łączony liczący nie mniej niż 41 członków związku.
- b) jeżeli w wyniku porozumienia dwóch organizacji powstanie okręg liczący co najmniej 41 członków związku, nie jest dopuszczalne by do tego okręgu przystępowały dalsze organizacje.
- c) okręgi powinny w miarę możliwości tworzyć organizacje tej samej lub podobnej branży.
- d) okręg powinny tworzyć w miarę możliwości organizacje z tego samego terenu.

e) porozumienie organizacji związkowych o utworzeniu okręgu łączonego zostaje zgłoszone do RKW do dnia 16 lutego 2018r. Po tym terminie RKW utworzy okręgi łączone w pozostałych organizacjach związkowych.

8. Termin rejestracji przez RKW protokołów z wyborów elektorów na zebrania wyborcze w okręgach łączonych upływa 20 marca 2018 r., a ostateczny termin rejestracji protokołów z wyborów delegatów na WZD Regionu upływa 15 kwietnia 2018 r.

9. Wybory delegatów na zakładowe i międzyzakładowe zebrania delegatów mogą rozpocząć się od 1 października 2017 r.

10. W przypadku zmian w organizacjach związkowych oraz wyborów w organizacjach nowoutworzonych wybory przeprowadzone po 01 października 2018 r. uznaje się za ważne na kadencję 2018-2022.

11. W przypadkach szczególnych – decyzje o uznaniu wyborów przeprowadzonych przed 1 października 2017 r. na nową kadencję podejmuje Regionalna Komisja Wyborcza. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Jednocześnie traci moc Uchwała Nr 01/09/2013 z dnia 23 września 2013 r.

BIULETYN

Z OŚWIATY

(cd. ze str. 6)

proc. podwyżki płac nauczycieli od 1 stycznia 2018 r., zmiany systemu wynagradzania pracowników administracji i obsługi szkół oraz podwyżki wynagrodzeń pracowników kuratoriów oświaty. O wsparcie swoich postulatów Rada zaapelowała do Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Rada Krajowej Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” zaapelowała do Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” o wsparcie w realizacji następujących postulatów:

1. Wzrostu nakładów budżetowych na oświatę.
 2. Powiązania systemu wynagradzania nauczycieli zatrudnionych we wszystkich typach szkół i placówek z przeciętnym wynagrodzeniem w gospodarce narodowej.
 3. Wprowadzenia podwyżki wynagrodzeń dla nauczycieli wszystkich stopni awansu zawodowego w wysokości co najmniej 15 proc. od 1 stycznia 2018 r.
 4. Poprawy systemu wynagradzania pracowników administracji i obsługi szkół przez zmianę:
 - niekorzystnych dla nich zapisów w rozporządzeniu dotyczącym wynagradzania pracowników samorządowych,
 - „wyjęcie” z minimalnego wynagrodzenia ustawowego dodatku za wysługę lat, by dodatek ten nie stanowił składnika minimalnego wynagrodzenia.
 4. Podwyższenia wynagrodzeń pracowników nadzoru pedagogicznego zatrudnionych w kuratoriach oświaty.
- Rada KSOiW stwierdza w apelu skierowanym do KK NSZZ „S”, że dotychczasowe działania mające na celu realizację w/w postulatów nie przyniosły oczekiwanych efektów i wyraziła przekonanie, że konieczne jest wsparcie Komisji Krajowej.
- Ponadto Rada KSOiW zobowiązała struktury regionalne do zapoznania parlamentarzystów PiS z jej postulatami.

Świadectwo pracy – rozszerzony zakres informacji zawarty w dokumencie

Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 grudnia 2016 r. w sprawie świadectwa pracy wprowadziło pomocniczy wzór świadectwa wraz z instrukcją co do sposobu jego wypełnienia. Pracodawca wyłącznie na żądanie pracownika zamieszcza w treści świadectwa informację o wysokości i składnikach wynagrodzenia, uzyskanych kwalifikacjach oraz prawomocnym orzeczeniu sądu pracy o przywróceniu pracownika do pracy lub zasądzeniu na jego rzecz odszkodowania z tytułu niezgodnego z prawem wypowiedzenia umowy o pracę lub jej rozwiązania bez wypowiedzenia (jeśli jednak orzeczenie zostało wydane w związku z naruszeniem przez pracodawcę przepisów o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika, wydaje on nowe świadectwo pracy zawierające informację o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem dokonany przez pracodawcę).

Od 1 stycznia 2017 r. treść świadectwa pracy uległa wielu zmianom. Do istotniejszych zmian zalicza się m.in. obowiązek wykazania w treści świadectwa pracy nie tylko pierwszego imienia pracownika. Okres zatrudnienia został zastąpiony liczbą mnogą, wobec czego należy wpisać okresy zatrudnienia i powiązać z nimi różne wymiary czasu pracy. Treść świadectwa została rozszerzona o informacje związane z korzystaniem przez pracownika z uprawnień rodzicielskich. Szczególnie pomocna w tym przypadku jest instrukcja załączona do wzoru świadectwa pracy. Obecnie istnieje obowiązek podania w świadectwie pracy o ewentualnym wykorzystaniu przez pracownika urlopu ojcowskiego, rodzicielskiego i wychowawczego. W przypadku dwóch ostatnich z wymienionych urlopów należy podać także podstawy prawne ich udzielenia. Nowum jest wprowadzenie obowiązku zamieszczenia informacji o okresie, w jakim pracownik korzystał z ochrony stosunku pracy, o której mowa w art. 186 (8) § 1 pkt 2 k.p. Chodzi tu o przypadek, gdy pracownik uprawniony do urlopu wychowawczego składa pracodawcy wnioski o obniżenie wymiaru czasu pracy. Pracodawca nie może odmówić pracownikowi. Nie ma również możliwości wypowiedzenia ani rozwiązania z nim umowy o pracę w okresie od dnia złożenia wniosku w okresie aż do dnia powrotu do nieobniżonego wymiaru czasu pracy, nie dłużej niż przez łączny okres 12 miesięcy. Na podstawie tej informacji kolejny pracodawca będzie mógł ustalić, czy pracownik uprawniony do urlopu wychowawczego, który złożył wniosek o obniżenie wymiaru czasu pracy, podlega ochronie przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem umowy bez wypowiedzenia.

Region NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Adresy i telefony:

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
26-600 Radom ul Traugutta 52
e-mail: solidar1@radom.net solidar2@radom.net
solidar3@radom.net
telefony: centrala/sekretariat ZR - 483623804 tel./fax centrala
- 483623643 centrala sekretariat - wew. 21
sekretariat/fax - wew. 22
przew. Zdzisław Maszkiewicz - wew. 23, 601662 287
skarbnik Maria Górska - wew. 24, 605140560
wiceprzew. Krzysztof Kośła - wew. 25, 722394343
wiceprzew. Andrzej Wójcicki - 607279893
Zespoły problemowe:
Zespół Szkoleń i Promocji Związku - wew. 25
Zespół ds. Organizacyjnych - wew. 25

Zespół ds. Akcji Protestacyjnych - wew. 25
Zespół ds. Budżetowych wew. 24
Zespół Promocji i Rozwoju/ Kasa - wew. 27
Zespół prawa pracy/Interwencji - wew. 28
Redakcja „Biuletynu” - wew. 29
Księgowość - wew. 30
Sekcje i Komisje Branżowe - wew. 31

Biuro Terenowe ZR Lipsko 27-300 Lipsko ul. Partyzantów 5
- Wojciech Dziółko tel.: 483780260
Biuro Terenowe ZR Szydłowiec 26-500 Szydłowiec ul. Ogrodowa 8
- Tomasz Głuch tel.: 790 846790
Biuro Terenowe ZR Warka 05-660 Warka ul. Warszawska 45 -
Łukasz Celejewski tel.: 515216370
Biuro Terenowe ZR Zwoleń 26-700 Zwoleń ul. Puławska 2
- Tadeusz Wach tel.: 507896757
Biuro Terenowe ZR Pionki 26-670 Pionki ul. Sienkiewicza 40
- Zdzisław Maszkiewicz tel.: 601662287

BIULETYN

INFORMACYJNY
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
Radom 26-600, ul. Traugutta 52

e-mail: solidar2@radom.net
Redakcja, txt i skład: Paweł Podlipniak (ppp)
egzemplarz bezpłatny

Numer 797 zamknięto 15.11.2017

Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska PEKAO
S.A. II Q/Radom 23124032591111000030031542